

Raskompendium med kommentarer

KLEINER
**MÜNSTER-
LÄNDER**
(KLEINER MÜNSTERLÄNDER)

Bilderna i kompendiet visar på rätt typ, men det finns alltid detaljer som går att diskutera. Försök att se helheten och rastypen.

Välbyggd hane, utmärkta proportioner. Utmärkt päls och behäng. Typiska högt ansatta öron rätt behårade. Utmärkt hals och rygglinje. Välkroppad.

Grupp 7

FCI-nummer 102

FCI-standard på tyska publicerad 2004-12-06

FCI-standard fastställd av FCI General Committee 2004-11-09 Översättning fastställd av SKKs

Standardkommitté 2011-09-29

Ursprungsland/ hemland

Tyskland

Användningsområde

Mångsidig jakthund

FCI-klassifikation

Grupp 7, sektion 1:2, Med arbetsprov

Bakgrund/ändamål

Kleiner münsterländer har sitt ursprung i nordvästra Tyskland. Omkring 1870 fanns det i Münsterland långhåriga hundar av spanieltyp som stod för fågel, var ytterst spårsäkra och även kunde apportera.

År 1906 sökte naturdiktaren Hermann Löns och hans bröder efter resterna av den så kallade Roter Hannoverscher Heidebracke. De döpte de stående fågelhundar av spanieltyp som de fann i Niedersachsen till "Heidewachtel". Vid samma

Helhetsintrycket:

Avvägningen mellan kraftfullheten och elegansen är viktig.

Välbyggd tik, utmärkta proportioner, fin huvudprofil, välkroppad, lagom vinklad. En utmärkt rasrepresentant.

tid uppnådde friherre von Bevervörde-Lohburg och huvudläraren Reitmann från Burgsteinfurt de första framgångarna i sin linjeavel av denna hundtyp. Den s.k. Dorstetyper etablerades under de följande åren i Westfalen.

År 1912 grundades den första rasklubben, Verband für kleine Münsterländer Vorstehhunde. Klubben formulerade sina målsättningar enligt följande: "Föreningen har till syfte att främja avel av den långhåriga lilla stående fågelhunden i enlighet med hur aveln sedan årtionden bedrivits i Münsterland".

Avsaknaden av fastställda raskännetecken verkade vid denna tid hämmande på aveln och klubbverksamheten. Från 1921 bedrevs aveln

med utgångspunkt från den rasstandard som Friedrich Jungklaus sammanställit.

Helhetsintryck

Kleiner münsterländer är en medelstor hund med kraftig och harmonisk kroppsbyggnad och ädla, eleganta och balanserade proportioner. Huvudet är ädelt. Kroppslinjerna är flytande med vågrätt buren svans. Frambenen har goda behäng, bakbenen har så kallade byxor och svansen är försedd med en tydlig fana. Den glänsande pälsen skall vara slät eller lätt vågig, tät och inte för lång. Rörelserna är harmoniska och vägvinande.

Ädelt huvud, utmärkt uttryck, lätt välvd skalle, högt ansatta öron, kraftigt nosparti, rak nosrygg.

Viktiga måttförhållanden

Kroppslängden mätt från bröstbensknapp till sittbensknöl skall inte överstiga mankhöjden med mer än 5 cm.

Skallens längd från nackknöl till stop skall motsvara nosens längd från stop till nosspets.

Uppförande/karaktär

Kleiner münsterländer är intelligent och lättlärd, temperamentsfull men balanserad med stabil karaktär. Rasen är uppmärksam och vänligt inställd till människor med god följsamhet gentemot föraren. Den har passionerad och uthållig

jaktlust, mångsidiga jaktanlag liksom god nervstyrka och viltskärpa.

Huvud

Huvudet och uttrycket präglar typen.

Skallparti

Skallpartiet skall vara ädelt och torrt, platt eller lätt välvt.

Stop

Stopet skall vara föga markerat men ändå tydligt märkbart.

Välformat huvud, lätt välvd skalle, utmärkt ansatta öron, fint uttryck, kraftfullt nosparti rak nosrygg, där summan av alla rasdetaljer utgör typen.

Ansikte

Nostryffel

Nostryffeln skall vara enfärgat brun.

Nosparti

Nospartiet skall vara kraftigt och långt. Nosryggen skall vara rak.

Läppar

Läpparna skall vara strama och väl åtliggande. De skall vara väl pigmenterade – enfärgat bruna.

Käkar/tänder

Tänderna ska vara stora och vita. Käkarna skall vara kraftiga med ett regelbundet och komplett

saxbett. Tandbortfall eller tandövertal med en till två P1-or tolereras.

Kinder

Kinderna skall vara kraftiga och väl musklade.

Ögon

Ögonen skall vara medelstora, varken framträdande eller djupt liggande. De skall vara så mörkt bruna som möjligt. Ögonkanterna skall vara väl åtliggande utan synliga bindhinnor.

Öron

Öronen skall vara breda och högt ansatta. De skall vara väl åtliggande och avsmalna i en spets. Öronen skall inte nå längre än till mun-gipan.

Ung välbyggd tik med flytande linjer, ädel, harmonisk kroppsbyggnad.

Hals

Halsens längd skall stå i proportion till helheten. Den skall breddas gradvis mot kroppen. Nacken skall vara mycket muskulös och lätt välvd. Hals huden skall vara tätt åtliggande.

Kropp

Överlinje

Överlinjen skall vara lätt sluttande i en rak linje.

Manke

Manken skall vara väl markerad.

Rygg

Ryggen skall vara fast och välmusklad. Ryggkotornas tagguskott skall omges av muskulatur.

Ländparti

Ländpartiet skall vara kort, brett och muskulöst.

Kors

Korset skall vara långt och brett, inte kort, och endast lätt slutta mot svansen. Det skall vara väl musklat. Bäckenet skall vara brett.

Bröstkorg

Bröstkorgen skall snarare vara djup än bred. Bröstbenet skall nå så långt bak som möjligt. Revbenen skall vara väl välvda.

Kraftfull hane med utmärkt substans och proportioner, Könspräglat huvud, högt ansatta öron väl behårade, utmärkt nosparti, kort, brett välmuslat ländparti, breda lår.

Underlinje och buk

Buklinjen skall vara stram och lätt uppdragen i en elegant kurva.

Svans

Svansen skall vara högt ansatt, medellång och försedd med lång fana. Den skall vara kraftig vid svansroten och därefter avsmalnande. I stillastående skall den bäras lågt, i rörelse skall den bäras vågrätt eller lätt böjd men inte för högt över rygglinjen. Den sista tredjedelen av svansen får vara lätt uppåtböjd.

Extremiteter

Framställ

Helhet

Framstället skall vara rakt och så parallellt som möjligt sett framifrån. Frambenen skall vara ställda väl under kroppen från sidan sett. Avståndet från marken till armbågen skall vara ungefär lika med avståndet från armbågen till manken.

Skulderblad

Skuldrorna skall vara kraftigt bemusklade och ligga väl an mot kroppen. Vinkeln mellan skulderblad och överarm skall vara god.

*Välbyggd tik. Flytande linjer, Något lång i länden men har rätt proportioner då kroppens längd inte överstiger mankhöjden med 5 cm. Fin huvudprofil, korrekt ansatta öron, utmärkt nosparti.
Utmärkt över- och underlinje.*

Överarm

Överarmarna skall vara väl musklade och så långa som möjligt.

Armbåge

Armbågarna skall ligga an mot kroppen och varken vara riktade utåt eller inåt. Vinkeln mellan överarm och underarm skall vara god.

Underarm

Underarmarna skall vara raka med kraftig benstomme.

Handlov

Handlovarna skall vara kraftiga.

Mellanhand

Mellanhänderna skall vara svagt sluttande.

Framtassar

Framtassarna skall vara runda och välvda med väl knutna tår. Trampdynorna skall vara tillräckligt tjocka, hårda och motståndskraftiga. Behåringen skall inte vara för riklig. Framtassarna skall vara parallella, varken utåt- eller inåtriktade.

Vacker hanhund, utmärkt glansfull päls, med utmärkta behäng och byxor. Maskulin fin huvudprofil.

Bakställ

Helhet

Bakstället skall vara rakt och parallellt bakifrån sett. Vinklarna i knä- och hasleder ska vara korrekta. Benstommen skall vara kraftig.

Lår

Låren skall vara långa, breda och muskulösa. Vinkeln mellan bäcken och lårben skall vara god.

Knäled

Vinkeln mellan lårben och underben skall vara god.

Underben

Underbenen skall vara långa, muskulösa och seniga.

Has/hasled

Hasorna skall vara kraftiga.

Mellanfot

Mellanfötterna skall vara korta och lodrätt ställda.

Baktassar

Baktassarna skall vara runda och välvda med väl knutna tår. Trampdynorna skall vara tillräckligt tjocka, hårda och motståndskraftiga. Behåringen skall inte vara för riklig. Baktassarna skall vara parallella, varken utåt- eller inåtriktade.

Pälsen

Kleiner Münsterländerns päls är viktig för funktion och rastyp. Viktigt med rätt kvalitet och mängd. Öronens behåring präglar det typiska Kleinerhuvudet.

Storlek/vikt

Observera att det är mycket små avvikelser i storleken för att det ska vara ett allvarligt eller diskvalificerande fel.

Rörelser

Rörelserna skall vara vägvinande med kraftigt påskjut och god räckvidd. De skall vara raka och parallella både fram och bak. Hållningen skall vara god. Passgång är inte önskvärt.

Hud

Huden skall vara stramt åtliggande utan hudveck.

Päls

Pälsstruktur

Pälsen skall vara tät och medellång, slät eller lätt vågig. Den skall vara åtliggande och vattenavvisande. Kroppens ytterlinjer får inte döljas av alltför lång päls. Den täta pälsen skall ge så bra skydd som möjligt mot väder, terrängförhållanden och skador. Kort och slät päls på öronen är felaktigt. Frambenen skall ha fanor. Bakbenen skall ha så kallade byxor ner till hasleden. Svansen skall ha lång fana och vit spets. Mycket kraftig pälsväxt på bringan är inte önskvärt.

Slutord att tänka på;*Typ och proportioner**MYCKET av rastypen sitter i huvud och uttryck**Rörelser**Pälsen**Mentaliteten**Tassar***Ur RAS angående exteriör:***Generellt uppfyller hundarna gällande**rasstandard. Rasen har ännu inte varit aktuell för exteriörbeskrivning.***Färg**

Brun och vit eller brunskimmel med bruna fläckar, mantel eller prickar. Bläs är tillåtet. Tanfärgade fläckar på nospartiet, ovanför ögonen och runt anus är tillåtet ("Jungklaus-tecken").

Storlek/vikt**Mankhöjd**

Hanhund: 54 cm

Tik: 52 cm

Tillåten avvikelse +/- 2 cm.

Fel

Varje avvikelse från standarden är fel och skall bedömas i förhållande till graden av avvikelse och dess påverkan på hundens hälsa och välbefinnande samt förmåga att utföra sitt traditionella arbete.

Allvarliga fel

- Tung och grov kroppsbyggnad.
- Betydande avvikelser från standarden beträffande förhållandet kroppslängd-hals-mankhöjd.
- Nostryffel som är köttfärgad eller fläckig till mer än 50 %.
- Spetsigt nosparti; konkav nosrygg.
- För ljusa ögon; ljusgula ögon.
- För dåligt bröstdjup; för tunn bröstkorg; tunnformad bröstkorg.
- Kraftigt utåt- eller inåtvidna armbågar.
- Brant ställda mellanhänder.
- Kraftigt kobent eller kraftigt hjulbent, i stående såväl som i rörelse.
- Spretiga tassar; platta tassar.
- Tunga rörelser.
- Släta öron utan pälsväxt; för lång och lockig päls på öronen.
- Alltför lockig päls.
- Avvikelse från den i standarden angivna mankhöjden med 2-4 cm.

Diskvalificerande fel

- Aggressiv eller extremt skygg.
- Hund som tydligt visar fysiska eller beteendemässiga abnormiteter skall diskvalificeras.
- Ängslighet, aggressivitet, vilt- eller skotträdsla.
- Grava avvikelser från könsprägeln.
- Helt avpigmenterad nostryffel.
- Alla avvikelser från korrekt saxbett, förutom bortfall eller övertal av två P1-or.
- Gomspalt eller harmynthet.
- Rovfågelögon.
- Entropion, ektropion eller distichiasis (dubbla ögonfransar).
- Uttalad dröglapp.
- Tydlig karprygg.
- Betydande svankrygg; kotpelare som är krokig.
- Deformerad bröstkorg, t ex. för kort bröstben.
- Kroksvans, ringlad svans, andra svansfel som t ex. för kort eller för lång svans.
- Enfärgad päls.
- Avvikelse från den i standarden angivna mankhöjden med mer än 4 cm.

Nota bene

Endast funktionellt och kliniskt friska hundar med rastypisk konstruktion skall användas till avel.

Testiklar

Hos hanhundar måste båda testiklarna vara fullt utvecklade och normalt belägna i pungen.

Svenska Vorstehklubben © 2018

Textbearbetning och bildurval: Ann Carlström, Ellen Vesterlund och Börje Johansson

Granskad av SKK oktober 2018

Layout: Hans Andersson